

Jak ú - ža - sná mu - sí ta lá - ska být,
co při - šla k nám o vše se ro - zdě - lit,
dát no - vou vlá - hu pou - ťti spá - le - né,
při - blí - žit nám ne - be tak vzdá - le - né.

2. Svou slávy říš / opustils kvůli nám, / nemusels jít, / a přece chtěl jsi sám! / Tvář přátelskou jsi nikde neviděl, / když proklínán / jsi k popravišti šel.
3. Tam místo nás / život jsi položil, / vrátil se zas, / abys ho rozmnožil. / Víím, abych já mohl věčný život žít, / musel můj Pán / tou cestou kříže jít.
4. Třetího dne / slavně jsi z hrobu vstal, / ve slávě tam / jsi žezlo Krále vzal! / Za tvoji lásku chci Tě velebit / a jméno tvé / na věky věků ctít.

*Milovaní, milujme se navzájem,
neboť láska je z Boha, a každý,
kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná.*

1J 4,7